

200707103/1.

Datum uitspraak: 23 november 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

de staatssecretaris van Justitie,
appellant,

tegen de uitspraak in zaak nrs. 07/36002 en 07/36003 van de
voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Almelo, van 1 oktober 2007 in het geding tussen:

en

appellant.

1. Procesverloop

Bij besluit van 18 september 2007 heeft appellant (hierna: de staatssecretaris) een aanvraag van (hierna: de vreemdeling) om haar een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 1 oktober 2007, verzonden op dezelfde dag, heeft de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Almelo (hierna: de voorzieningenrechter), voor zover thans van belang, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard en dat besluit vernietigd. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de staatssecretaris bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 8 oktober 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De vreemdeling heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. In het tweede deel van de enige grief klaagt de staatssecretaris dat de voorzieningenrechter, door te overwegen dat - samengevat weergegeven - de door de vreemdeling overgelegde verklaring van de Sierra Leone ambassade te Brussel, waarin is vermeld dat zij Sierra Leoons staatsburger is, dient te worden aangemerkt als nieuw feit of veranderde omstandigheid, niet heeft onderkend dat op voorhand is uitgesloten dat die verklaring kan afdoen aan het eerdere afwijzende besluit van 21 oktober 2004. Hiertoe voert de staatssecretaris aan dat de minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie (hierna: de minister) aan dat besluit ten grondslag heeft gelegd dat uit het rapport van taalanalyse van 4 februari 2003 blijkt dat de vreemdeling, anders dan zij heeft gesteld, eenduidig niet te herleiden is tot de spraak- en cultuurgemeenschap binnen Sierra Leone en voormelde verklaring niet kan afdoen aan de juistheid van die conclusie.

2.1.1. Zoals de Afdeling meermalen heeft overwogen (zoals in de uitspraak van 20 april 2007 in zaak nr. 200700590/1; www.raadvanstate.nl) moet, indien na een eerdere afwijzende beslissing een materieel vergelijkbare beslissing wordt genomen, voorshands worden aangenomen dat het in die uitspraak uiteengezette beoordelingskader in de weg staat aan een rechterlijke toetsing van dat besluit, als ware het een eerste afwijzing. Slechts indien en voor zover door de vreemdeling in de bestuurlijke fase nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden zijn aangevoerd, dan wel uit het aldus door hem aangevoerde kan worden afgeleid dat zich een voor hem relevante wijziging van het recht voordoet, kunnen dat besluit, de motivering ervan en de wijze waarop het tot stand is gekomen door de bestuursrechter worden getoetst. Dit is slechts anders,

indien zich bijzondere, op de individuele zaak betrekking hebbende, feiten en omstandigheden als bedoeld in overweging 45 van het arrest van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens van 19 februari 1998 in zaak nr. 145/1996/764/965, tegen Nederland (JV 1998/45) voordoen.

2.1.2. Onder nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden moeten worden begrepen feiten of omstandigheden die na de eerdere beslissing zijn voorgevallen of die niet vóór die beslissing konden en derhalve, gelet op artikel 31, eerste lid, van de Vreemdelingenwet 2000, behoorden te worden aangevoerd, alsmede bewijsstukken van reeds eerder gestelde feiten of omstandigheden die niet vóór het nemen van de eerdere beslissing konden en derhalve, gelet op laatstgenoemde bepaling, behoorden te worden overgelegd. Is hieraan voldaan, dan is niettemin geen sprake van feiten of omstandigheden die een hernieuwde rechterlijke toetsing rechtvaardigen, indien op voorhand is uitgesloten dat hetgeen alsnog is aangevoerd of overgelegd aan de eerdere beslissing kan afdoen.

2.1.3. Bij besluit van 21 oktober 2004 is een eerdere aanvraag van de vreemdeling om haar een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. In dat besluit heeft de minister zich onder verwijzing naar het voornemen tot afwijzing van de asielaanvraag op het standpunt gesteld dat, gelet op de conclusie van de taalanalyse van 4 februari 2003 dat de vreemdeling, anders dan zij heeft gesteld, eenduidig niet te herleiden is tot de spraak- en cultuurgemeenschap binnen Sierra Leone, zij haar identiteit, nationaliteit en herkomst niet aannemelijk heeft gemaakt, zodat ook haar asielrelaas ongeloofwaardig is. Bij uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Groningen, van 30 maart 2007 is het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard. Het besluit van 21 oktober 2004 is met de uitspraak van de Afdeling van 6 juli 2007 in zaak nr. 200703007/1 in rechte onaanastbaar geworden. Op 12 september 2007 heeft de vreemdeling de bij besluit van 18 september 2007 afgewezen aanvraag ingediend.

2.1.4. De Sierra Leoonse ambassade te Brussel heeft op 31 juli 2007 een op naam van de vreemdeling gestelde verklaring afgegeven, waarin is vermeld dat zij Sierra Leoons staatsburger is. De vreemdeling heeft dit document aan de aanvraag van 12 september 2007 ten grondslag gelegd om aan te tonen dat zij, anders dan de minister in het besluit van 21 oktober 2004 heeft aangenomen, uit Sierra Leone afkomstig is en de Sierra Leoonse nationaliteit heeft.

2.1.5. De staatssecretaris klaagt terecht dat de voorzieningenrechter niet heeft onderkend dat op voorhand is uitgesloten dat voormelde verklaring kan afdoen aan het besluit van 21 oktober 2004. Deze verklaring heeft alleen betrekking op de nationaliteit van de vreemdeling en kan daarom niet dienen ter weerlegging van de conclusie van de taalanalyse van 4 februari 2003 inzake haar herkomst en het mede daarop gegrondveste standpunt van de minister dat haar asielrelaas ongeloofwaardig is. De voorzieningenrechter heeft de verklaring van de Sierra Leoonse ambassade te Brussel dan ook ten onrechte aangemerkt als nieuw feit of veranderde omstandigheid.

De grief slaagt.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. Hetgeen voor het overige daartegen is aangevoerd, behoeft geen bespreking. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, zal de Afdeling, nu de vreemdeling aan haar aanvraag geen nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden ten grondslag heeft gelegd, het beroep tegen het besluit van 18 september 2007 alsnog ongegrond verklaren.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Almelo, van 1 oktober 2007 in zaak nr. 07/36002;
- III. verklaart het door de vreemdeling bij de rechtbank in die zaak ingestelde beroep ongegrond.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, Voorzitter, en mr. M.G.J. Parkins-de Vin en mr. T.M.A. Claessens, Leden, in tegenwoordigheid van mr. S. Zwemstra, ambtenaar van Staat.

w.g. Lubberdink
Voorzitter

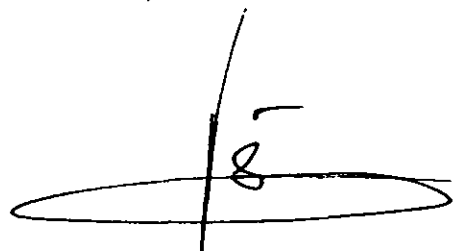
w.g. Zwemstra
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 23 november 2007

91-534.

Verzonden: 23 november 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line extending to the right.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

0546 457211

uitspraak

RECHTZAAL 's-GRAVENHAGE

Sector Bestuursrecht
vreemdelingenrecht

nevenzittingssalaal 's-Gravenhage

reg.nr.: Awd 07/36002 BEPTDNAM en Awd 07/36002 BEPTDNAM

uitspraak van de voorzieningenrechter

inzake

geboren op
van Sierra Leoneanse nationaliteit,
IND dossiernummer 0109.04.8131,
verzoekster,
gemachtigde: mr. H.B. Boogaart, advocaat te Groningen

tegen

DE STAATSECRETARIS VAN JUSTITIE

(Immigratie- en Naturalisatiedienst),

te 's-Gravenhage

verweerder,

vertegenwoordigd door mr. R. A. Visser, ambtenaar ten departemente.

AFSCHRIFT

IND lokale:		Zwolle
Dossiernr.		
U/LAD ontvangstdatum:		
Briefnr.		
IND ontvangst datum:	1 OKT 2007	
Registratie in	naam mdw:	De Horst
INDIS	datum:	10-07 unit: 33V
Invoer-	naam mdw:	
controle	datum:	unit:

1. Procesverloop

Op 12 september 2007 heeft verzoekster een herhaalde aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel ingediend. Bij besluit van 18 september 2007 heeft verweerder de aanvraag in het Aanmeldcentrum (AC) afgewezen. Bij brief van 18 september 2007 is daartegen beroep ingesteld en tevens is verzocht om een voorlopige voorziening.

Het verzoek is ter zitting van 28 september 2007 behandeld. Verzoekster is daarbij verschenen, bijgestaan door haar gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

2. Standpunten

Verzoekster heeft aan de herhaalde aanvraag ten grondslag gelegd een verklaring van de Sierra Leoneanse ambassade te Brussel waarin staat dat verzoekster wordt beschouwd als burger van de Republiek Sierra Leone.

Verweerder heeft de aanvraag afgewezen, omdat verzoekster weliswaar thans haar nationaliteit aannemelijk gemaakt, maar niet haar herkomst. Verweerder verwijst naar de taalanalyse in de eerdere procedure. Verzoekster zwijgt over haar verblijf buiten Sierra

0546 457211

Zaaknummer: Awb 07/36003 BEPTDN/AM en Awb 07/36002 BEPTDN/AM

blad 2

Leone. Voorts stelt verweerder zich op het standpunt dat weliswaar een contra-expertise is uitgevoerd in opdracht van verzoekster, doch dat de contra-expert niet een 'native speaker' is. Verzoekster komt niet in aanmerking voor een verblijfsvergunning op grond van artikel 29 eerste lid aanhef en onder a, Vw 2000.

Met betrekking tot het beroep van verzoekster op de omstandigheid dat zij bij terugkeer het risico loopt op schending van artikel 3 Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM), stelt verweerder dat verzoekster niet in aanmerking komt voor een vergunning op de b-grond van artikel 29, eerste lid, voornoemd, nu niet beoordeeld kan worden waarheen zij terug kan keren. Niet duidelijk is aan welk land een eventuele schending van artikel 3 EVRM getoetst moet worden. Ook overigens komt verzoekster niet in aanmerking voor een verblijfsvergunning op grond van artikel 29 Vw 2000.

Verzoekster stelt zich op het standpunt dat zij wel degelijk aannemelijk heeft gemaakt dat zij afkomstig is uit Sierra Leone en dat de door haar geschetste problemen als geloofwaardig moeten worden beschouwd. Verzoekster legt een nationaliteitsverklaring over, afgegeven door de Sierraleonense ambassade te Brussel.

3. Overwegingen

Ingevolge artikel 8:81 Awb kan, indien tegen een besluit bij de rechtbank beroep is ingesteld, door een partij in de hoofdzaak aan de voorzieningenrechter van de rechtbank een voorlopige voorziening worden gevraagd.

De voorzieningenrechter zal toetsen of het beroep een redelijke kans van slagen heeft en of bij afweging van de betrokken belangen uitzetting van de verzoeker in afwachting van de beslissing op het beroep moet worden verboden.

Indien de voorzieningenrechter na de behandeling ter zitting van een verzoek om een voorlopige voorziening van oordeel is dat nader onderzoek redelijkerwijs niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak, kan hij, ingevolge artikel 8:86 Awb, onmiddellijk uitspraak doen in de bij de rechtbank aanhangige hoofdzaak.

Aangezien verweerder de aanvraag heeft afgewezen in het AC dient tevens beoordeeld te worden of de aanvraag op zorgvuldige wijze binnen 48 uur is afgedaan.

De voorzieningenrechter stelt vast dat het in de onderhavige procedure de beoordeling betreft van verzoeksters herhaalde aanvraag. De eerste asielaanvraag dateert van 4 september 2001. Deze aanvraag is afgewezen met de ongegrondverklaring van het beroep tegen het besluit van verweerder van 21 oktober 2004 door deze rechtbank bij uitspraak van 30 maart 2007 (Awb 04/51186). Het daartegen ingediende hoger beroep is bij uitspraak van 6 juli 2007 door de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State (ABRS) ongegrond verklaard (200703007/1).

Op grond van artikel 4:6 Awb is de aanvrager gehouden nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden te vermelden, indien na een geheel of gedeeltelijk afwijzend besluit een nieuwe aanvraag wordt gedaan. De voorzieningenrechter dient te beoordelen of zich na het eerdere besluit dergelijke nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden hebben voorgedaan, die tot heroverweging noopten. Het maakt daarbij geen verschil of verweerder deze aanvraag inhoudelijk heeft beoordeeld, omdat buiten de aanwending van ingevolge de wet openstaande rechtsmiddelen eenzelfde geschil niet ten tweede male aan de rechter kan

0546 457211

Zaaknummer: Awb 07/36003 BEPTDN/AM en Awb 07/36002 BEPTDN/AM

blad 3

worden voorgelegd. Slechts onder bijzondere, op de individuele zaak betrekking hebbende, feiten en omstandigheden kan noodzaak bestaan om deze in het nationale recht neergelegde procedureregels niet tegen te werpen (uitspraak Europees Hof voor de Rechten van de Mens van 19 februari 1998, in de zaak tegen Nederland, JV 1998/45 en ABRS 11 augustus 2004, AB 2004/406).

De voorzieningenrechter constateert dat verweerder niet heeft getoetst aan artikel 4:6 Awb. Verweerder beschikt hierin, blijkens de uitspraken van de ABRS van 6 mei 2004 (200308411/1) en van 19 mei 2004 (JV 2004, 313) over discretie in geval van herhaalde aanvragen. De rechter dient echter, nu dit een regel is van openbare orde, ter bepaling van de omvang van de door hem te verrichten beoordeling in geval van een besluit op een opvolgende aanvraag, direct te treden in de vraag of sprake is van een herhaalde aanvraag in voormelde zin en indien dat het geval is of daaraan nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden ten grondslag zijn gelegd.

Is hieraan voldaan, dan is niettemin geen sprake van nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden die een hernieuwde rechterlijke beoordeling rechtvaardigen, indien op voorhand is uitgesloten dat hetgeen alsnog is aangevoerd of overgelegd kan afdoen aan het eerdere besluit en de overwegingen waarop dat rust.

Originele documenten waarvan de echtheid niet kan worden vastgesteld, of kopieën worden, indien verweerder zich daarop beroept, in beginsel niet aanvaard als objectieve bron. Voorts ligt het, gelet op het bepaalde in artikel 4:6 van de Awb in verbinding met artikel 31, eerste lid, Vw 2000, niet op de weg van verweerder om de valsheid van een ingebracht document aan te tonen.

Met betrekking tot de afgegeven verklaring door de Sierra Leoneanse ambassade in Brussel, overweegt de voorzieningenrechter dat dit document een nieuw feit en omstandigheid betreft in de zin van artikel 4:6 Awb. Hiertoe overweegt de voorzieningenrechter het navolgende.

Verweerder heeft zich ter zitting op het standpunt gesteld dat niet valt in te zien waarom verzoekster niet reeds tijdens de eerdere procedure de nationaliteitsverklaring heeft overgelegd. Verzoekster stelt hiertegenover dat in de eerdere procedure geen aanleiding was om een verklaring omtrent haar identiteit en nationaliteit bij de ambassade aan te vragen omdat zij bezig was met het laten uitvoeren van een contra-expertise.

Ten aanzien van de door verzoekster overgelegde nationaliteitsverklaring stelt de voorzieningenrechter allereerst vast dat uit een verklaring van de Koninklijke Marechaussee (KMAR) gedateerd op 14 september 2007 (mutatienummer PL27NN/07-069454) blijkt dat het hier een hoogstwaarschijnlijk echt document betreft. Er zijn geen zichtbare sporen van vervalsing aangetroffen. Bovendien is gebleken dat het document is gelegaliseerd. De voorzieningenrechter is van oordeel dat gelet op de positieve uitkomst van de contra-expertise, verzoekster niet zonder meer kan worden tegengeworpen dat zij niet reeds in de eerdere procedure een soortgelijk document bij de ambassade van Sierra Leone heeft aangevraagd. Daartoe bestond onder die omstandigheden niet of nauwelijks aanleiding, te meer daar in het rapport van de contra expertise is geconcludeerd dat verzoekster eenduidig is te herleiden tot Sierra Leone. Nu de nationaliteit van verzoekster voorts door een gelegaliseerde verklaring van de Sierra Leoneanse ambassade te Brussel is bevestigd, is de voorzieningenrechter van oordeel dat in dit geval sprake is van een novum in de zin van artikel 4:6 Awb. De voorzieningenrechter acht het standpunt van verweerder dat verzoekster

0546 457211

Zaaknummer: Awb 07/36003 BEPTDN/AM en Awb 07/36002 BEPTDN/AM

blad 4

met het overleggen van de nationaliteitsverklaring wel haar nationaliteit heeft aangetoond, maar niet haar afkomst, op zichzelf niet onjuist. Echter, niet uitgesloten moet worden geacht dat het vaststaan van verzoeksters Sierra Leoneanse nationaliteit in samenhang met de resultaten van de contra-expertise kan leiden tot een andere beoordeling van het asielaanvraag van verzoekster. Onder deze omstandigheden had verweerder niet kunnen volstaan met het afdoen van onderhavige aanvraag in een Aanmeldcentrum (AC).

Uit het voorgaande volgt dat het bestreden besluit onzorgvuldig is genomen en niet op een voldoende draagkrachtige motivering berust, hetgeen in strijd is met artikel 3:2 en artikel 3:46 Awb. Nu de asielaanvraag zich niet leende voor afdoening in een AC, bestaat er aanleiding voor het toewijzen van een voorlopige voorziening. Omdat nader onderzoek niet tot een andere uitkomst zal leiden verklaart de voorzieningenrechter, met toepassing van artikel 8:86 Awb het beroep gegrond.

Er is aanleiding voor proceskostenveroordeling. Met toepassing van het Besluit proceskosten bestuursrecht worden terzake van verleende rechtsbijstand 3 punten, met een wegingsfactor 1, toegekend waarbij in aanmerking wordt genomen dat er sprake is van samenhangende zaken.

4. Beslissing

De voorzieningenrechter:

- wijst het verzoek om een voorlopige voorziening toe en gebiedt verweerder zich te onthouden van uitzettingsmaatregelen ten aanzien van verzoekster tot tenminste vier weken nadat opnieuw op de aanvraag is beslist;
- verklaart het beroep geregistreerd onder Awb 07/36002 gegrond;
- vernietigt het besluit van 18 september 2007;
- veroordeelt verweerder in de proceskosten begroot op € 966,- onder aanwijzing van de Staat der Nederlanden die deze kosten aan verzoekster moet voldoen.

Deze uitspraak is gedaan door mr. J.H. Keuzenkamp en in tegenwoordigheid van mr. A. Akfidan - Turan als griffier in het openbaar uitgesproken op 1 OKT 2007

Tegen deze uitspraak, voorzover daarbij in de hoofdzaak is beslist, kunnen partijen binnen een week na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "Hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage. Artikel 85 Vw 2000 bepaalt in dat verband dat het beroepschrift een of meer grieven tegen de uitspraak bevat. Artikel 6:6 Awb (herstel verzuim) is niet van toepassing.

Afschrift verzonden: 1 OKT 2007

VOOR AFSCHRIJF CONFORM
DE GRIFFIER VAN DE

RECHTBANK TE 'S-GRAVENHAGE

Immigratie- en Naturalisatiedienst

Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State
Vreemdelingenzaken
Postbus 20019
2500 EA 's-GRAVENHAGE

RAAD VAN STATE
INGEKOMEN

- 8 OKT 2007

ZAAKNR.

AAN:

BEHANDELD: DD:

PAR:

Hoger beroepschrift vreemdelingenzaken

Van:
de Staatssecretaris van Justitie
te 's-Gravenhage
appellant
gemachtigde: mr. D.W. Stevens
ambtenaar ten departemente

Tegen:
de uitspraak van de voorzieningenrechter 's-Gravenhage, zitting houdende te Almelo
van 1 oktober 2007
met kenmerk 07/36002 en 07/36003

Inzake:

met IND-kenmerk 0109-04-8131
aan te duiden als verweerder
gemachtigde: mr. H.B. Boogaart
advocaat te Groningen

Procesvertegenwoordiging
Zwolle
Zuiderzeelaan 43-51
8017 JV Zwolle

Postbus 40052
8004 DB Zwolle

mr. M.M. Bosma
038 888 8263

1 Inleiding

De Staatssecretaris komt in hoger beroep van de uitspraak van de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Almelo (verder: de voorzieningenrechter), van 1 oktober 2007, verzonden op dezelfde datum, met kenmerk Awb 07/36003 en Awb 07/36002 (productie 1), in welke zaak de voorzieningenrechter het beroep tegen het besluit van 18 september 2007 gegrond heeft verklaard, dit besluit heeft vernietigd, de Staatssecretaris heeft opgedragen om met inachtneming van de uitspraak een nieuw besluit te nemen op de aanvraag, en de Staatssecretaris in de proceskosten heeft veroordeeld.

2 Achtergronden

- 2.1 Op 4 september 2001 heeft verweerster een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 Vw2000 ingediend.
- 2.2 Bij besluit van 21 oktober 2004 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken- en Integratie die aanvraag afgewezen.
- 2.3 Bij uitspraak van de rechtbank te 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Groningen, van 30 maart 2007 (Awb 04/51186), is het beroep van verweerster tegen de afwijzing van die aanvraag ongegrond verklaard. Die uitspraak is door uw Afdeling bij uitspraak van 6 juli 2007, nr. 200703007/1, bevestigd door ongegrondverklaring van het hoger beroep van verweerster. De afwijzing van de aanvraag van verweerster van 4 september 2001 is daarmee in rechte onaanastbaar geworden.
- 2.4 Op 12 september 2007 heeft verweerster opnieuw een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28, eerste lid, Vw2000 ingediend.
- 2.5 Bij besluit van 18 september 2007 heeft de Staatssecretaris deze aanvraag afgewezen.
- 2.6 Bij thans bestreden uitspraak heeft de voorzieningenrechter het daartegen door verweerster ingestelde beroep gegrond verklaard.

3 De grief

- 3.1 Ten onrechte overweegt de voorzieningenrechter in de vijfde alinea op pagina 3 van de bestreden uitspraak:

"Met betrekking tot de afgegeven verklaring door de Sierra Leoneanse ambassade in Brussel, overweegt de voorzieningenrechter dat dit document een nieuw feit of omstandigheid betreft in de zin van artikel 4:6 Awb. Hiertoe overweegt de voorzieningenrechter het navolgende."

- 3.2 En in de zevende alinea op pagina 3 van de uitspraak:

"[...] De voorzieningenrechter is van oordeel dat gelet op de positieve uitkomst van de contra-expertise, verzoekster niet zonder meer kan worden tegengeworpen dat zij niet reeds in de eerdere procedure een soortgelijk document bij de ambassade van Sierra Leone heeft aangevraagd. Daartoe bestond onder die omstandigheden niet of nauwelijks aanleiding, te meer daar in het rapport van de contra-expertise is geconcludeerd dat verzoekster eenduidig is te herleiden tot Sierra Leone. Nu de nationaliteit van verzoekster voorts door een gelegaliseerde verklaring van de Sierra Leoneanse ambassade te Brussel is bevestigd, is de voorzieningenrechter van oordeel dat in dit geval sprake is van een novum in de zin van artikel 4:6 Awb.[...]"

- 3.3 Om te concluderen in de eerste alinea op pagina op pagina 4 van de bestreden uitspraak:

"[...] Echter niet uitgesloten moet worden geacht dat het vaststaan van verzoeksters Sierra Leoneanse nationaliteit in samenhang met de resultaten van de contra-expertise kan leiden tot een andere beoordeling van het asielaanvraag van verzoekster."

- 3.4 Ten onrechte overweegt de voorzieningenrechter in de zesde alinea op pagina 2 van de uitspraak:

"Aangezien verweerder de aanvraag heeft afgewezen in het AC dient tevens beoordeeld te worden of de aanvraag op zorgvuldige wijze binnen 48 uur is afgedaan."

- 3.5 En in verband daarmee, en ten onrechte concluderend in de eerste alinea op pagina 4 van de bestreden uitspraak:

"Onder deze omstandigheden had verweerder niet kunnen volstaan met het afdoen van onderhavige aanvraag in een aanmeldcentrum (AC)."

- 3.6 Op de hiervoor genoemde en bestreden overwegingen van de voorzieningenrechter berusten de rechtsoverwegingen in de tweede en derde alinea op pagina 4 van de uitspraak. Gegrondbevinding van de hiervoor geformuleerde grieven tast ook de geldigheid van deze rechtsoverwegingen aan.

4 Toelichting op de grief

- 4.1 De voorzieningenrechter heeft terecht overwogen en onderkend in de zevende alinea op pagina 2 van de aangevallen uitspraak, dat de aanvraag van verweerder van 12 september 2007 een herhaalde is in de zin van artikel 4:6 Awb. Evenzeer terecht heeft de voorzieningenrechter in de achtste alinea op pagina 2 van de uitspraak overwogen dat hij ambtshalve diende te beoordelen of aan die herhaalde aanvraag rechtens relevante nova ten grondslag zijn gelegd die tot heroverweging van het eerdere afwijzende besluit noopten.
- 4.2 In de met de grief aangevallen overwegingen heeft de voorzieningenrechter evenwel het bereik van de door hem te verrichten ambtshalve beoordeling niet onderkend en ten onrechte niet onderzocht of het aldus aan de herhaalde aanvraag ten grondslag gelegde niet eerder kon, en gelet op het bepaalde in artikel 31, eerste lid, Vw2000 in verbinding gelezen met artikel 4:6 Awb, behoorde te worden overgelegd. Bovendien heeft de voorzieningenrechter bij de door hem verrichte beoordeling omstandigheden betrokken die zich daarvoor niet leenden. Dat vormt het eerste onderdeel van de grief van de Staatssecretaris. Voorts heeft de voorzieningenrechter – zo zal de Staatssecretaris in het tweede onderdeel van de toelichting op de grief uiteenzetten – niet onderkend dat het op voorhand uitgesloten was dat hetgeen de voorzieningenrechter als nieuw feit of omstandigheid heeft aangemerkt, kon afdoen aan het eerdere afwijzende besluit en de overwegingen waarop dat rust. Ook heeft de voorzieningenrechter – indien hij al terecht van oordeel was dat de aanvraag niet onder toepassing van artikel 4:6, tweede lid, Awb kon worden afgewezen – ten onrechte daarom zondermeer het beroep gegrond verklaard en daarmee niet onderkend dat de Staatssecretaris de aanvraag heeft afgewezen op grond van het bepaalde in artikel 31, eerste lid, Vw2000. Tenslotte heeft de voorzieningenrechter in het licht van het voorgaande ten onrechte overwogen dat onderhavige aanvraag zich niet leende voor afdoening in het AC. De Staatssecretaris merkt ter toelichting het volgende op.
- 4.3 Uit vaste jurisprudentie van uw Afdeling (onder meer de uitspraak van 13 juli 2006 in zaak no. 200506456/1; JV 2006/397) vloeit voort dat, indien na een eerdere afwijzende beslissing een materieel vergelijkbare beslissing wordt genomen, voorshands moet worden aangenomen dat het in die uitspraak uiteengezette beoordelingskader in de weg staat aan een rechterlijke toetsing van dat besluit, als ware het een eerste afwijzing. Slechts indien en voor zover door de vreemdeling in de bestuurlijke fase

nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden zijn aangevoerd, dan wel uit het aldus door hem aangevoerde kan worden afgeleid dat zich een voor hem relevante wijziging van het recht voordoet, kunnen dat besluit, de motivering ervan en de wijze waarop het tot stand is gekomen door de bestuursrechter worden getoetst. Dit is slechts anders, indien zich bijzondere, op de individuele zaak betrekking hebbende, feiten en omstandigheden als bedoeld in overweging 45 van het arrest van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens van 19 februari 1998, JV 1998/45, voordoen.

Onderdeel 1

- 4.5 Aan haar herhaalde aanvraag van 12 september 2007 heeft verweerster een gelegaliseerde nationaliteitsverklaring (verder: de nationaliteitsverklaring) van Sierra Leone overgelegd; het gestelde land van herkomst van verweerster. Die nationaliteitsverklaring is gedateerd 31 juli 2007. De voorzieningenrechter heeft ten onrechte geoordeeld dat genoemd document een nieuw feit of omstandigheid is. Ten onrechte heeft de voorzieningenrechter de nationaliteitsverklaring en de vraag of die niet eerder kon en derhalve behoorde te worden overgelegd op onjuiste wijze beoordeeld. Daartoe is het volgende van belang.
- 4.6 Volgens vaste jurisprudentie van uw Afdeling (bijvoorbeeld en met name de uitspraak van 4 april 2003, nr. 200206882/1, JV 2003/219) moeten onder nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden worden begrepen feiten of omstandigheden die na de eerdere beslissing zijn voorgevallen of die niet vóór die beslissing konden en derhalve, gelet op artikel 31, eerste lid, Vw2000, behoorden te worden aangevoerd, alsmede bewijsstukken van reeds eerder gestelde feiten of omstandigheden die niet vóór het nemen van de eerdere beslissing konden en derhalve, gelet op laatstgenoemde bepaling, behoorden te worden overgelegd. Is hieraan voldaan, dan is niettemin geen sprake van feiten of omstandigheden die een hernieuwde rechterlijke toetsing rechtvaardigen, indien op voorhand is uitgesloten dat hetgeen alsnog is aangevoerd of overgelegd aan de eerdere beslissing kan afdoen.
- 4.7 De nationaliteitsverklaring van 31 juli 2007 is opgemaakt op verzoek van verweerster. Uit hetgeen verweerster daarover desgevraagd heeft verklaard tijdens het nader gehoor naar aanleiding van de herhaalde aanvraag (pagina 4 van het verslag van 17 september 2007), valt te concluderen dat op geen enkele wijze aannemelijk is gemaakt dat verweerster de nationaliteitsverklaring niet eerder kon, en derhalve behoorde te overleggen. De verklaringen die zij dienaangaande heeft afgelegd zijn daartoe volstrekt onvoldoende. Van haar kon in redelijkheid worden verwacht dat zij reeds in de procedure op haar eerdere aanvraag die nationaliteitsverklaring had opgevraagd en overgelegd. Dat de gemachtigde van verweerster haar daar niet op gewezen heeft – zoals door verweerster wordt gesteld – kan niet als verschoonbare reden worden aangemerkt, reeds omdat tijdens de eerdere procedure (pagina 2 van het verslag van het eerste gehoor d.d. 4 september 2001) aan verweerster persoonlijk kenbaar is gemaakt dat van haar verlangd werd documenten over te leggen en het blijkens artikel 31, eerste lid Vw2000 en artikel 3.1.14 Vb2000 aan de vreemdeling is om de asielaanvraag met gegevens te staven. De nationaliteitsverklaring is aldus geen nieuw feit of omstandigheid in de zin van artikel 4:6 Awb.

Vergelijk:

-AbRS van 15 juni 2005, nr. 200500770/1, JV 2005/311.

De voorzieningenrechter heeft voorgaande niet onderkend. Reeds daarom dient de uitspraak vernietigd te worden.

- 4.8 De voorzieningenrechter heeft in de met de grief aangevallen overwegingen voorts het bereik van hetgeen hij diende te onderzoeken ter beantwoording

van de vraag of de nationaliteitsverklaring eerder kon, en derhalve behoorde te worden overgelegd, niet onderkend. De voorzieningenrechter heeft zich bij de beantwoording van die vraag ten onrechte laten leiden door het betoog van verweerster dat voor het overleggen van de nationaliteitsverklaring relevantie toekwam aan het stadium van de procedure op de afwijzing van de eerdere asielaanvraag van verweerster. Hij heeft ten onrechte een verband gelegd tussen het overleggen van de nationaliteitsverklaring bij de herhaalde aanvraag en (de feitelijke grondslag van) de besluitvorming in de eerdere procedure. Ten onrechte heeft de voorzieningenrechter – in navolging van hetgeen verweerster heeft betoogd – overwogen dat nu in de vorige procedure een contra-expertise op een rapport Taalanalyse was overgelegd, er voor verweerster toentertijd geen noodzaak bestond om de nationaliteitsverklaring eerder op te vragen. Daarmee heeft de voorzieningenrechter niet alleen onderkend dat het ingevolge artikel 31, eerste lid, Vw2000 en artikel 1.114 Vb2000 aan de vreemdeling is om zijn asielaanvraag aannemelijk te maken en van de vreemdeling in beginsel wordt verwacht dat hij alle voor zijn aanvraag relevant zijnde gegevens verstrekt, in welk stadium van de procedure dan ook, ook heeft de voorzieningenrechter zich in de thans bestreden uitspraak in strijd met het beginsel van formele rechtskracht uitgelaten over de bewijslast van verweerster in de procedure op de eerdere afgewezen aanvraag in het licht van de thans voorliggende procedure. Hij heeft door aldus te redeneren niet onderkend dat over de bewijslast in de eerdere procedure en de conclusies die daaruit getrokken zijn – te weten dat verweerster haar asielrelaas niet aannemelijk had gemaakt – reeds door twee rechterlijke instanties is geoordeeld en dat die oordelen in rechte vast staan. De voorzieningenrechter heeft in de voorliggende procedure een onjuist verband gelegd met hetgeen in de eerdere afwijzende procedure in rechte is komen vast te staan en zijn ambtshalve te betrachten beoordeling van de herhaalde aanvraag. Ook daarom komt de uitspraak voor vernietiging in aanmerking.

- 4.9 Daarnaast heeft de voorzieningenrechter evenmin onderkend dat in rechte is komen vast te staan dat aan de in de aangevallen overwegingen in de uitspraak aangehaalde contra-expertise niet die waarde kon worden toegekend die verweerster daaraan toekende. Bij uitspraak van uw Afdeling van 6 juli 2007 is immers het oordeel van de rechtbank te 's-Gravenhage, zitting houdende te Groningen bevestigd, dat de Staatssecretaris van het rapport Taalanalyse van 4 februari 2003 heeft kunnen uitgaan bij de vraag of verweerster haar gestelde herkomst aannemelijk heeft gemaakt. Ook daarover meet de voorzieningenrechter zich ten onrechte een oordeel aan.
- 4.10 De voorzieningenrechter lijkt in de uitspraak tenslotte ten onrechte te overwegen dat de nationaliteitsverklaring afbreuk kan doen aan het rapport Taalanalyse. Daarmee miskent de voorzieningenrechter de toetsingsvolgorde in de procedure op een herhaalde aanvraag. De beoordeling of een feit nieuw is vormt immers het eerste onderdeel van de toetsing of sprake is van een novum. Eerst bij het tweede onderdeel van toetsing is de vraag aan de orde of het nieuw gebleken feit of omstandigheid afbreuk kan doen aan hetgeen in het eerdere besluit is overwogen of de feitelijke grondslag voor die overwegingen in dat besluit. Ook daarom komt de uitspraak voor vernietiging in aanmerking.
- 4.11 De conclusie van het eerste onderdeel van de grief is dat de voorzieningenrechter op onjuiste wijze heeft beoordeeld en geoordeeld dat de door verweerster aan haar herhaalde aanvraag ten grondslag gelegde nationaliteitsverklaring een nieuw feit of omstandigheid is in de zin van artikel 4:6 Awb. Reeds daarom dient de uitspraak vernietigd te worden.

Onderdeel 2

- 4.12 Voor zover de overwegingen van de voorzieningenrechter aldus dienen te worden begrepen dat hij het verband legt tussen de nationaliteitsverklaring en de contra-expertise om te beoordelen of het aldus door verweerster aan nieuwe feiten en omstandigheden ten grondslag gelegde, afbreuk kan doen

aan het eerdere afwijzende besluit, heeft de voorzieningenrechter ook in zoverre blijk gegeven van een onjuiste rechtsopvatting. Indien al zou worden aanvaard (*quod non*) dat de nationaliteitsverklaring nieuw is, is op voorhand uitgesloten dat het kan afdoen aan het eerdere afwijzende besluit. Daartoe is het volgende van belang.

- 4.13 In het eerdere afwijzende besluit van 21 oktober 2004 heeft de toenmalige Minister van Vreemdelingenzaken en Integratie overwogen dat het asielrelaas van verweerster niet geloofwaardig is, nu uit een rapport Taalanalyse van 4 februari 2003 is gebleken dat verweerster eenduidig niet te herleiden is tot de spraakgemeenschap in Sierra Leone. Daarmee heeft zij haar herkomst niet aannemelijk gemaakt. Dat oordeel is met de uitspraak van uw Afdeling van 6 juli 2007 in rechte komen vast te staan.
- 4.14 Ten onrechte lijkt de voorzieningenrechter in de aangevallen onderdelen van de uitspraak op pagina 3 te overwegen dat een nationaliteitsverklaring zoals die door verweerster is overgelegd, kan afdoen aan het aldus middels een rapport Taalanalyse vastgestelde oordeel dat verweerster eenduidig niet te herleiden is tot Sierra Leone. Daarmee heeft de voorzieningenrechter miskend dat volgens vaste jurisprudentie van uw Afdeling (bijvoorbeeld de uitspraak van 5 april 2007, nr. 200609054/1, JV 2007/256) een vreemdeling de conclusies van de taalanalyses inzake zijn herkomst kan weerleggen door het laten verrichten van een contra-expertise. Hiertoe kan hij de band, waarop het gesprek ten behoeve van de taalanalyse is opgenomen, desgewenst door een zelf gekozen onafhankelijke deskundige laten beoordelen en zo nodig van commentaar laten voorzien. De desbetreffende vreemdeling kan niet enkel door het plaatsen van kritische kanttekeningen bij de uitgevoerde taalanalyse teweegbrengen dat de minister een nieuwe taalanalyse moet verrichten, dan wel van een van de taalanalyse afwijkende conclusie uit dient te gaan.
- 4.15 Verweerster heeft – voor zover thans in het kader van de herhaalde aanvraag relevant – niet opnieuw een contra-expertise laten verrichten. De conclusies van de Taalanalyse van 4 februari 2003 moeten aldus nog immer als onsuccesvol bestreden worden geacht. In rechte staat vast dat verweerster inzake haar herkomst onjuiste gegevens heeft verstrekt. Voor zover de voorzieningenrechter overweegt dat de nationaliteitsverklaring af kan doen aan doen aan meergenoemde taalanalyse, getuigt dat van een onjuiste rechtsopvatting. De door verweerster overgelegde nationaliteitsverklaring kan niet dienen ter weerlegging van de conclusies van de taalanalyse inzake haar herkomst, reeds omdat de nationaliteitsverklaring er niet toe strekt over de door verweerster gesproken taal uitdagingen te doen en ook overigens niet blijkt van enige relevante gegevens of onderzoek ter zake.

Vergelijk:

-AbRS van 18 maart 2005, nr. 200409345/1, JV 2005/188, r.o. 2.2.4.

- 4.16 Anders dan de voorzieningenrechter lijkt te begrijpen, staat met de nationaliteit van een vreemdeling, nog niet zijn herkomst vast. Dat zijn twee verschillende zaken, zoals ook uit het besluit van 18 september 2007 blijkt.
- 4.17 De voorzieningenrechter heeft ten onrechte niet onderkend en zelfs nagelaten zodanig te toetsen, dat zelfs indien wordt aanvaard dat de nationaliteitsverklaring nieuw is, op voorhand is uitgesloten dat deze kan afdoen aan het eerdere afwijzende besluit. In dit kader is het tevens van belang op te merken dat de voorzieningenrechter in dit verband ook geen acht lijkt te hebben geslagen op hetgeen omtrent de nationaliteitsverklaring is overwogen in het besluit van 18 september 2007. Ook daarin is gemotiveerd uiteengezet (inde tweede en vierde alinea op pagina 3 van het besluit) dat en waarom de nationaliteitsverklaring niet af kan doen aan het oordeel omtrent de herkomst van verweerster en de geloofwaardigheid van het asielrelaas. In het besluit is daarbij de nationaliteitsverklaring geplaatst en beoordeeld in het licht van de uitkomst van het rapport Taalanalyse van

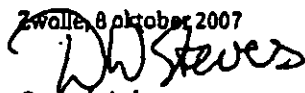
4 februari 2003. De voorzieningenrechter heeft miskend dat zelfs indien zou worden aanvaard dat sprake is van rechte relevante nieuwe feiten en omstandigheden, hij niet op basis van die enkele conclusie tot gegrondverklaring van het beroep van verweerster had kunnen komen, nu de Staatssecretaris de aanvraag heeft beoordeeld zonder toepassing te geven aan het bepaalde in artikel 4:6, tweede lid, Awb, den aanvraag inhoudelijk heeft beoordeeld en afgewezen op grond van het bepaalde in artikel 31, eerste lid, Vw2000. Ook daarom komt de uitspraak voor vernietiging in aanmerking.

- 4.18 De Staatssecretaris concludeert, gelet op het vorenstaande, dat de voorzieningenrechter op onjuiste wijze de te verrichten ambtshalve toetsing(svolgorde) van de herhaalde aanvraag heeft uitgevoerd. Hij heeft niet onderkend dat de nationaliteitsverklaring eerder kon, en gelet op artikel 31, eerste lid, Vw2000 in verbinding gelezen met artikel 4:6 Awb, behoorde te worden overgelegd, en heeft ter beantwoording van die vraag het bereik van haar onderzoek miskend door daarbij omstandigheden (de contra-expertise) te betrekken die daarvoor niet als voorwerp konden, en behoorden te dienen. Evenzeer ten onrechte heeft de voorzieningenrechter nagelaten te beoordelen of het aldus door verweerster aan haar herhaalde aanvraag ten grondslag gelegde de Staatssecretaris noopte tot heroverweging van het eerdere afwijzende besluit, of dat dat op voorhand uitgesloten was. In dat verband heeft de voorzieningenrechter er op geen enkele wijze blijk van gegeven acht te hebben geslagen op hetgeen de Staatssecretaris in het besluit van 18 september 2007 kennelijk en deugdelijk gemotiveerd heeft overwogen dienaangaande. Ook heeft de voorzieningenrechter niet onderkend dat de Staatssecretaris in het besluit van 18 september 2007 geen toepassing heeft gegeven aan het bepaalde in artikel 4:6, tweede lid, Awb, doch de aanvraag inhoudelijk heeft behandeld en afgewezen op grond van artikel 31, eerste lid, Vw2000. De uitspraak dient vernietigd te worden.
- 4.19 Door te overwegen als hij heeft gedaan steunend op de vorige bestreden rechtsoverwegingen, heeft de voorzieningenrechter tenslotte te onrechte overwogen dat de aanvraag zich niet leende voor afdoening in het aanmeldcentrum (AC). Er is geen grond voor de overwegingen van de voorzieningenrechter dat de aanvraag niet op zorgvuldige wijze kon worden afgedaan in het AC. De aanvraag betreft een herhaalde waaraan geen rechte relevante nieuwe feiten en omstandigheden ten grondslag zijn gelegd. Ook al zou worden aanvaard dat die er wel zijn, kan het besluit van 18 september 2007 waarin de Staatssecretaris de aanvraag heeft afgewezen op grond van artikel 31, eerste lid, Vw2000 niet als onvoldoende kenbaar en zorgvuldig gemotiveerd worden aangemerkt. Ook op dat onderdeel is de uitspraak onjuist en dient deze vernietigd te worden.

5 Conclusie

De Staatssecretaris concludeert tot gegrondverklaring van het hoger beroep, vernietiging van de bestreden uitspraak en ongegrondverklaring van het door verweerder tegen het besluit van 18 september 2007 ingestelde beroep.

Zwolle, 8 oktober 2007

Gemachtigde

D.W. Stevens, senior procesvertegenwoordiger

*Ministerie van Justitie
Immigratie- en Naturalisatiedienst
Proces Procesvertegenwoordiging
Vestiging Zwolle
Postbus 40052
8004 DB Zwolle
telefoon 038 888 6489
telefax 038 460 9152*

Productie 1